

II.

A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése: *„Kerekes Márton Népdalkör és Citerazenekar hagyományőrző tevékenysége”*

2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és
élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki
megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus	

3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye: Apátfalva

4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☒ települési	☐ tájegységi	☐ megyei	☐ külföldi magyarság

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

„Csak tiszta forrásból” (Bartók Béla)

Apátfalva egy különös néprajzi szigetet alkotott a múltban, az ő-ző nyelvet beszélő makói kistérségben. Olyan zárt közösséget alkotott, mely beszédében, építkezésében, népviseletében, hímzésében, dalaiban, táncában különbözött a térség többi falvaitól.

Nem véletlen, hogy 1906-ban *Bartók Béla* harmincegy népdalt jegyzett le a faluban, de az 1950-es években a néprajzkutatók sokasága gyűjtött Apátfalván. Óriási érték maradt fenn, mely *Szigeti György* helyi tanítónak is köszönhető, hiszen Ő a hagyományokon, szokásokon túl: születéstől a halálig, a gazdálkodást, az ünnepköröket – az apátfalvi ember szinte a teljes életét

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

megörökítette írásaiban - 300 népdalt is lejegyzett. *Barkányi Ildikó* a szegedi Móra Ferenc Múzeum munkatársa, egy írásában így ír, *Szigeti György* gyűjtéséről:

„A több mint 300 dallam, ... kottája és szövege ... egy különleges dél-alföldi, Maros-menti falu zenei hagyományát képviseli. Azt mutatja meg, hogy egy a 18. század közepén a Jászságból a Dél-Alföldre települt közösség a környékbeli lakossággal kiegészülve, hogyan tudta megőrizni nyelvében, dalaiban és az ezekhez kapcsolódó szokásokban, táncokban, viseletben, díszítőművészetben a Jászságból hozott hagyatékát és hogyan formálta ezt az új környezetben fönntartó, közösségerősítő örökséggé...”

Elgondolkodtató, hogy a falu lakossága az 1950-es évek végén szinte egyik napról a másikra „levette” népviseletét, és hosszú évekig, több évtizedig, mintha elfelejtette volna mind azt, amit a jászságból hozott.

1981-ben az akkori művelődési háznak új vezetője lett, aki ugyan nem volt „pátfalvi” (apátfalvi) tudta, hogy Apátfalva óriási tradicionális múlttal rendelkezik. Első „lépése” a pávakör létrehozása volt. Helyi ismerettel nem rendelkezett, de az akkori könyvtáros, *Czakó Józsefné* és rajta keresztül *Berczám Mihály* parasztember segített a toborzásban. 1981. februárjában már 50 dalos volt, akik megalapozták a majdani Kerekes Márton Népdalkör és Citerazenekar alapjait.

Vezetőjük, szintén *Czakóné* javaslatára *Fazekas István*, helyi tanító lett (1981. március). *Kodály Zoltán* tanítványa volt, abszolút hallással rendelkezett, és több hangszeren játszott. Egyénisége, mely 50 évig tartó tanítói szolgálatot jelentett, melyből 29 évig vezetője volt az együttesnek is, minden erejével azért harcolt, hogy annak a kicsiny közösségnek, amelyet a sors a gondjaira bízott a lámpása legyen.

Nem csak a felnőtt együttes vezetésével mutatott példát, de gyermek csoportjain keresztül több száz gyermekkel ismertette és szerette meg az apátfalvi és más tájegység népdalait és a citeramuzsikát. A gyerekből, majd az ifjúsági csoportjából biztosította a felnőtt együttes utánpótlását.

A népdalkör kíséretére a citerásokat *Fazekas István* hozta az együttesbe. Apátfalva népi hangszere a citera volt. A valamikori tanyavilágban szinte minden családban játszottak a hangszeren és a mulattságokon, bálakon citerán „húzták a talpalávalót”.

A citerákat Korom László, az együttes alapító tagja készítette.

„A citerát mint népi hangszert 10-12 éves koromban ismertem meg, az 1950-es években. Ez a hangszer akkor a 20-század 50-60-as éveiben már régen elfeledett hangszer volt, de több háznál még létezett. Én akkor hozzájutottam egy igen régi ütött –kopott citerához, amit addig nézegettem, tanulmányoztam, hogy megtanultam hogyan lehet rajta hangokat fogni. Azután rájöttem arra is, hogy van rajta két oktávnyi hangsor, amin könnyen el lehet játszani egy egyszerűbb népdalt.

Majd az 1970-es években azon tanakodtam, hogy vajon tudnék-e még játszani rajta, ha volna citerám.

Nekifogtam (1975.) és készítettem egyet, majd utána jött a többi citera készítése. ...)

Az 1981-ben alakult együttes neve Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar volt és első fellépésük óriási sikerrel a Maros partján, Május 1-én volt. Az együttes hölgy tagjai bár a népművelő szerette volna, nem vették fel a „nagyfart”, de a blúz apátfalvi hímzéssel kivarrt volt, melyek *Langó Istvánné*, az akkori Díszítőművészeti Szakkör vezetője tervei alapján készültek. Bár több

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

blúz is készült működésük alatt, azt hosszú szoknyával bordó, majd fekete) viselték, viselik. Szintén *Langó Istvánné* tervezte a férfiak bő ujjú hímzéssel díszített fehér parasztingét (vőlegény ing), melyhez fekete bársony mellényt, fekete nadrággal használtak fellépésekkor. Az együttes tagjai tehát színpadi öltözékben csak részben követték a hagyományt, de a hímzések oly gyönyörűek voltak, hogy a színpadon nem csak az előadott népdalok, de ez is jelezte, hogy Ők Apátfalvát képviselik.

Nevük 1999-ben, a Művelődési Ház 40 éves jubileumán változott. *Kerekes (Burkus) Márton* táncos, énekes nevét vették fel, aki *Bartók Bélának* 1906-ban énekelt. Így lett az együttes: Kerekes Márton Népdalkör és Citerazenekar.

Az Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar 1982. februárjában szervezte meg az első citeratalálkozót. Ebben Apátfalva volt az első a térségben, hiszen ezután szervezte a többi település is. Évente mindig más és más településen találkoztak az együttesek. Így lett tradíció. Először csak a kistérségi, majd később a tágabb környezetből jövő, sőt a határon túli népdalkörökkel, citerazenekarokkal is együtt daloltak, zenéltek. E találkozók nem csak az együtténeklés, citerázás, együttlét örömet jelentettek. Mindig szakmai találkozók is voltak. Országosan és nemzetközileg is elismert csoportokat, előadókat hívtak meg, akik nem csak az apátfalvi, hanem a többi fellépő együttesnek is segítettek szakmai munkában a továbblépést.

Így jártak Apátfalván:

Pribojszki Máttyás citeraművész, aki nem csak citerázott, hanem műsort is vezetett.

Hosszú évekig volt vendég, műsorvezető *Monoki Lajos* tanár úr, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola nyugalmazott tanszékvezetője, aki mindig zákányszéki együttesét is hozta.

Messziről jött vendégeiktől hallott Apátfalva először klasszikusokat, mint Brahms, Erkel, Strauss, Vivaldi, Mozart zenét, a tiszakécskeiktől a Monti csárdását megszólaltatni citerán.

Állandó vendégeik voltak: Jászjákóhalma, Földeák, Kistelek, Kiszombor, Kövegy, Csanádpalota, Baks, Mezőtúr együttese, de jártak itt a sándorfalviak és vendégük volt Bogács együttese a gyönyörű népviseletben is.

Itt voltak egy-egy találkozón: *Budai Ilona* népdalénekes, *Borsi Ferenc* vajdasági citeraművész, és a legnagyobbak is, mint *Kóka Rozália* gyönyörű népmeséivel, *Dr. Gerzonics Magdolna* néprajzkutató, újságíró, *Birinyi József* a minden népi hangszert megszólaltató népzeneész, népzenekutató, *Halász Péter* néprajzkutató és *Dr. Olsvay Imre* népzenekutató, a Magyar Tudományos Akadémiai Népzenekutató Csoportjának nyugalmazott főmunkatársa is.

1992-ben az Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar kiadta első kazettáját, melyen nem csak apátfalvi népdalok szólalnak meg, hiszen az együttes nem csak apátfalvi népdalokból, de *Fazekas István* szinte minden tájegység népdalkincséből állította össze repertoárjukat. Nem a helyi közösségnek szóltak fellépéseik. Fontos volt számukra a megmérettetés. Részt vettek térségi és országos minősítéseken, ahonnan többségében arany minősítéssel tértek haza. Minden értékülésükön a zsűri maximálisra értékelte a gyönyörű, tiszta hangú éneklést, a zengő hangon szóló citerát, a „Tiszta forrásból” merített repertoárt.

Együttes kiváló munkájának is köszönhető, hogy Apátfalva megyei, országos minősítők és a Vass Lajos Népzenei Verseny színhelye is volt.

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

Vezetőjük *Fazekas István* halála (2010 március) óriási veszteséget jelentett nem csak az együttes, de Apátfalva számára is. Az együttes vezetését, *Fazekas István* tanítványa *Tóth Tamás* vette át, aki nem szakember. Autodidakta módon tanult meg citerázni és gyönyörű énekhanggal rendelkezik, mely talán öröklött képesség, hiszen nagyapja Antal Balázs (2010. januárjában hunyt el) 20 évig volt az együttes szólistája. Egy éve 2016-ban ismét gyermek citerazenekar is működik Vári Gabriella irányításával.

Eredmények:

Országos minősítőn: 3 ezüst, 6 arany oklevél.

Apátfalva Községért kitüntetés

2000-ben a Csongrád Megyei Közművelődési Hivatal alkotói díjával tüntették ki a csoportot.

Országos Vass Lajos Népzenei Verseny 3 alkalommal arany oklevél

A 25 éves jubileum alkalmából 2006-ban megkapta a KÓTA dupla aranykeretes díszoklevelét.

Fazekas István az együttes vezetője 2008-ban falujától megkapta az „Apátfalva Díszpolgára” kitüntető címet.

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett:

A Kerekes Márton Népdalkör és Citerazenekar őrzi és átörökíti Apátfalva népdal és népzenei kincsét. Évi 10-15 alkalommal mutatkozik be a faluban, a térségben, megyei és országos szinten, de az országhatáron túl is. Hagyományörző, átörökítő tevékenysége szó-szoros értelemben követi a bartóki tiszta forrást. Olyan tradicionális értéket képvisel, mely a tágabb értelemben vett magyar népdal-népzenei kincs továbbélésében, fennmaradásában példaértékű.

7. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források):

Kék Délvilág: 1992. IV. 1. Citerakészítő ezermester

Délvilág 1997. márc. 17. 1998. nov. 9. 1999. márc. 15

Szigeti György: „Pátfalvai Rákóczi utcába...” Bíbic könyv

Makó és Térsége ingyenes tájékoztató hetilap: 2005. december 16. 12.o.: Aranyeső Apátfalván c. cikk.

Gerzanics Magdolna: Apátfalva ünnepel - Zeneszó. - 16. (2006) 2.

III. MELLÉKLETEK

1. Az értéktárba
nemzeti érték
audiovizuális-

felvételre javasolt
fényképe vagy
dokumentációja

Fazekas István

1981 Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar

1992. a kiadott kazetta borítója

2006. a 25. éves jubileum

Fazekas István és a gyermek citerások május 1-jén

2011. a 30 éves jubileum, itt már Tóth Tamás a vezető

Középen Tóth Tamás

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

.Kis fejes tenor citera

Citerások Apátfalván

Ha február, akkor citeratalálkozó. Legalábbis Apátfalván. S hogy ez így van, sokan az évek múlását e hangulatos eseményhez szokták kötni. Immár 9 éve rendezik meg a népzene szerelmeseinek összejövetelét a helyi művelődési ház nagytermében, amely most legutóbb talán a legtöbb érdeklődőt fogadta.

Apátfalván hagyományai vannak a citeramuzsikának. Természetesen, hogy ez magas szintűvé váljon, s közkedvelté, ahhoz hozzáértő lelkes munkára van szükség. Ilyen küldetést tölt be *Fazekas István*, a helyi Dózsa György Általános Iskola kiváló énektanára, több hangszer jó ismerője, biztos kezű és hallású megszólaltatója. Amire büszke lehet, a faluban egyre több fiatal diákot szólít az ősi tiszta ének.

Szombaton a helyi általános iskolások műsora után kiváló együttesek léptek színre. Elsőként a kisteleki citerazenekar és Pávakör, amelynek vezetője *Rácz Imre* bácsi. Immár 20 éve pengeti hangszerét, adja át tudását a fiatalabb generációnak. Régi résztvevőként most is eljöttek a földéákiak, *Vass István* irányításával. Elsőként tapsolt a helyi közönség a Kecskemétről jött 30 tagú Tánczos Péter Citeraegyüttesnek és Népdalkörnek, amelynek művészeti vezetője *dr. Krajnákné Varga Katalin*. Évről évre kedves vendég a mezőtúri Szivárvány Együttes. *Csider István*, a népművészet mestere ezúttal is magas esztétikai értékkel szórakoztatta a közönséget. Talán az est fénypontjaként lépett színpadra a tiszakécskei Tisza '83 együttes *Urbán József* művészeti vezető irányításával. Amit ők tudnak, különleges út, amely a népzeneből a citera hangszeren keresztül gyökerezik. Polkákat és moldvai csángó dalok mellett, virtuozitásukról tanúbizonyságot téve, bemutatták a Monti csárdást is, amely még hegedűn megszólaltatva sem semmi...

Zárásként a helyi együttes és Páva kör produkciójának, közöttük Antal Balázs szólóénekének tapsolhatott a közönség. A műsorszámokat ezúttal is *Monoki Lajos*, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola ének-zenei tanszékének docense konferálta, aki jómagya is bemutatta a citera csodálatos hangzásait.

MOLNÁR LÁSZLÓ

HÉTFŐ, 1998. NOV. 9.

● Vass Lajos népzenei verseny – Apátfalván

Kincs, ami van

Az aranyérmes csoportok egyike. Az Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar a kezdetektől fogva részt vesz a versenyen. (Fotó: Miskolczy Róbert)

Az Apátfalvi Művelődési Házban rendezték meg szombaton a Vass Lajos Népzenei Szövetség meghirdette országos népzenei verseny egyik regionális elődöntőjét, mintegy kétszáz dalos és citerás részvételével – rengeteg érdeklődő előtt. A tavasszal, Budapesten tartandó döntőre az Ostorosi Népdalkör, s a Deszki Népdalkör jutott tovább. Az immáron harmadik éve megrendezett verseny országsszerte óriási érdeklődést vált ki – az idén nyolcezeren vannak versenyben. Az apátfalvi művelődési ház a kezdetek kezdete óta együttműködik a szövetséggel.

Az Apátfalván, szombaton tartott regionális elődöntőn –

Vass Lajosról

Ki volt Vass Lajos? Zeneszerző, népdalgyűjtő – tudtuk meg Kóka Rozáliától, a három éve, mind fokozódóbb, immár tömegeket megmozgató népzenei versenyt szervező szövetség titkárától. – Megfelelőbb névadót nem is találhattunk volna – mondotta, ismertetve Vass Lajos életének néhány meghatározó momentumát. Eszerint Vass Lajost, és az általa vezetett népdalos csoportot az ötvenhatos forradalom híre épp a szovjet fővárosban találta – minek hatására a csoport megtagadta a moszkvai föllépést. Vass Lajost ezután hosszú időre eltiltották a nyilvános szerepléstől, s csak a hatvanas évek végén térhetett vissza a közéletbe. Ekkor hirdették meg a felszabadulási emlékversenyt a magyar televízióban, és Vass Lajos volt az a meghatározó személyiség, kinek hatására szinte az egész ország bekapcsolódott a mozgalomba. – Rengeteg népdal ekkor került be a köztudatba – mondta Kóka Rozália –, sok fiatal nem is tudja, egyes népdalok miért annyira ismertek, hogy gyakorlatilag mindenki fújja őket. Hát ezért.

F. Cs.

kezdemenyezésére, már a legelső évben is helyet adott rendezvény számára. Kóka Rozália kifejezte reményét: ez az együttműködés még nagyon hosszú ideig fog tartani.

– Nagy öröm, megtiszteltetés a művelődési háznak, hogy harmadik alkalommal is megrendezhették a regionális elődöntőt – fogalmazott Móricz Ágnes, az apátfalvi művelődési ház művelődésszervezője. Elmondta: több, mint kétszáz népzeneész vett részt a szombati találkozón, köztük az Apátfalvi Pávakör és Citerazenekar. Az ugyancsak apátfalvi, immár hetvennyolc esztendő Antál Balázs pedig szólistaként is föllépett. – Balázs bácsi szereplésének különösen örülök – tette hozzá.

– Akit hetvennyolc éves koráig nem hagyott el a zene szeretet, mint engem. méé

(Folytatás a köv. oldalon!)

a résztvevőket Vári Miklós polgármester köszöntötte – minden alföldi megye képviseltette magát. Csongrád megyéből részt vett a Rúzs Sándor Ny. Népdalkör (Szeged), Sóki Éva (Apátfalva), Antal Balázs (Apátfalva), az Apátfalvi Pávákör és Citerazenekar, a Pengető Citerazenekar (Szentés), a Zákányszéki Parasztkórus, a Tápai Hagyományörző Együttes, a Földeáki Citerazenekar és Pávákör, a Deszki Népdalkör és Citerazenekar, Frányó Timea (Deszk), Lőrincz Ferenc (Deszk), s a Mórahalmi Parasztkórus. Az áprilisban, Budapesten tartandó döntőre a kiváló arany minősítést kapott Ostorosi Népdalkör, és a deszki csoport jutott tovább. A szintén szépen szereplő apátfalvi csapat arany minősítést kapott, éppúgy, mint a szentesiek s a zákányszékiek. A földeáki, illetve a mó-

rahalmi résztvevők ezüstöt kaptak, a deszki Frányó Timea, és Lőrincz Ferenc szintén, az apátfalvi Sóki Éva, s Antal Balázs, továbbá a deszki Balogh Györgyné bronzot. Gratulálunk!

Mit kell tudni a versenyt meghirdető Vass Lajos Népzenei Szövetségről? – Kilencvenötben alakultunk meg, a Magyar Művelődési Intézet védőszárnyai alatt. Célunk az volt, hogy annak a nagyon értékes népzenei kultúrának, amellyel a magyarság rendelkezik, bemutatkozási lehetőséget biztosítsunk, s így hozzájáruljunk a fennmaradásához – mondta Kóka Rozália, a szövetség alapítója, titkára, egyébként a Magyar Művelődési Intézet munkatársa, a népművészet mestere, hivatásos előadóművész.

Az első versenyt kilencvenhatban tartották, hét hely-

színen, köztük Apátfalván, rendezve meg az elődöntőket. – Rengeteg előadó jelentkezett fölhívásunkra, mintegy háromezer ember vett részt a rendezvényeken – mondta Kóka Rozália. Az érdeklődés aztán tovább fokozódott, kilencvenhétben tizenkét helyszínen rendezték meg az elődöntőket, a határon túl is. Az idén összesen nyolcezer résztvevőt tartanak számon a tizenöt helyszínen, köztük határon túli településekre, szervezett elődöntősorozat keretében. – A döntőt nem is tudjuk az idén megrendezni, erre áprilisban, Vass Lajos születésnapja kapcsán kerül sor, népzenei konferenciával egybekötve, Budapesten – mondta a szövetség titkára. Hozzátéve: az, hogy Apátfalva helyszíne az egyik elődöntőnek, immár hagyomány, hiszen a művelődési ház, Móricz Ágnes

olyan sok gond-baj közt sem, mint ami engem ért, az hálát adhat a sorsnak – mondta Antal Balázs, aki óriási tapsot kapott a telt művelődési házban. Szólót is énekelt („Ács Kalári ablakában lámpa ég”, „Lóra csikós, lóra!”, „Kiöntött a Tisza a partjára”, „Esik eső az árpatallóra”, „Pátfolvai utca végig csupa tearóza...”, s így tovább), és a pávakör keretében is részt vett a versenyben. Balázs bácsi Apátfalván született, nagybörbész tanyán lakott, a falutól jó tíz kilométernyire. – Az első dalra („Szépen úszik a vadkacsa a vízen”) édesanyám tanított meg, négy-öt éves koromban – mondta. – E dalt máris továbbadtam dédunokáimnak. Már iskolába járnak, tudják értékelni. Bizom benne: mikor eljön az ideje, ők is továbbadják majd.

Farkas Csaba

Cs. M. Hírlap

Az újságcikkek az apátfalvi Faluház adattárából és Móricz Ágnes gyűjteményéből valók.

Ajánló levél a „Kerekes Márton Népdalkör és Citerazenekar hagyományörző tevékenysége” települési értéktárba történő felvételéhez

A citerát mint népi hangszert 10-12 éves koromban ismertem meg, az 1950-es években.

Ez a hangszer akkor a 20-század 50-60-as éveiben már régen elfeledett hangszer volt, de több háznál még létezett. Én akkor hozzájutottam egy igen régi ütött –kopott citerához, amit addig nézegettem, tanulmányoztam, hogy megtanultam hogyan lehet rajta hangokat fogni.

Majd az 1970-es években azon tanakodtam, hogy vajon tudnék-e még játszani rajta, ha volna citerám. Nekifogtam 1975. és készítettem egyet, majd utána jött a többi citera készítése.

1980-ban felmerült, hogy alakítani kellene a faluban egy pávakört és citerazenekart. Ennek gyorsan híre ment, Berczán Mihály bácsi, aki előzőleg TSZ elnök is volt, sok ismerőst szervezett be a Pávákörbe, aminek a létszáma hamarosan összeállt.

Az Apátfalvai Pávákör és Citerazenekart néhány lelkes ember: Furák Mátyás, Kerekes József, Gyenge Mihály és én alapítottuk meg, Fazekas István vezetésével, 1981-ben. A citerások 5-6-an voltunk, az énekes alakuló létszám 32 fő, legtöbben ének és hangszertudás nélkül csatlakoztak.

Felkértük Fazekas István tanár urat, hogy vállalja el az együttes vezetését.

A pávakör és citerazenekar 1981-ben alakult, az apátfalvi népdal- és népzenei kincs megőrzése céljából. Nemcsak helyi népdalokat, de az ország minden tájegységének dalait énekeltük.

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

Fazekas tanár úr igen jó barátom volt, és igen sűrűn meglátogatott, mert érdekelte, hogyan készítem a citerákat. Én a citerakészítésben nem utánoztam senkit, legyen ez apátfalvi típusú citera, mint ahogy létezett sándorfalvi fajta is, amiket anno Budai Sándor bácsi készített Sándorfalván.

Ezek alapján javaslom a helyi értéktárba a Kerekes Márton Népdalkört és Citerazenekart, akik őrizték a népzénét.

Apátfalva, 2017. október 15.

Korom László
citerakészítő, Apátfalva,

Vargáné Nagyfalusi Ilona részére
Apátfalva, Értéktár

Támogató levél az Apátfalvi Pávakör értéktárba beviteléhez.

A citerazenekar alapításakor én még fiatalasszony voltam, éppen abban az évben született a lányom. Hallottam, hogy Berczán Misa bácsi gyűjtögette azokat, akik szerettek énekelni. A többiek azért idősebbek voltak már.

Fazekas Pistus egy lakodalomban hallott énekelni, ő hívott a pávába. Megtanultam alap szinten citerázni is, és énekeltem. Az összes apátfalvi nótát tudtam.

Pistus volt a lelke mindennek, vele ment a citerázás, de nélküle már gyengébben.

A presszónk beindítása után már nem értem rá menni gyakorolni, fellépni, abbahagytam, 1980-93-ig voltam tagja a pávának.

Jól énekelt Antal Balázs bácsi, Borsos Pista, Furák Matyi, Kerekes Józsi, jó erős hangja volt Mátó Kati néninek, Kubunyi Évának. Citerázott Korom László, Fazekas István. Gyerekek akkor nem jártak.

Apátfalva, 2017. 10. 14.

Antal Sarolta, Apátfalva